

זעקת הרוח סיפור נורא מתקופת רבי חיים ויטאל זצוק"ל

את הסיפור הבא כתב איש אלוקים קדוש, רבי **חיים ויטאל** זצוק"ל, תלמיד רבינו הקדוש האר"י ז"ל בספר החזיונות שלו

מעשה

מבהיל ונורא אירע בעיר דמשק בליל שבת-קודש של ראש-חודש אב, שנת שס"ט. בתו של הרב רבי רפאל עניו, מחשובי רבני העיר, אך טעמה מעט מהדג שהכינו לכבוד שבת, נפלה מתעלפת על הארץ, האב הוזעק מבית-הכנסת, ומיד שלח לקרוא לרופאים ונסו לרפואתה בכל מיני רפואה ולא הועילו. וכך היתה מוטלת כפגר מת בלי שום הרגש חושים. לפתע שמע אביה קול איש בוקע מפיה של בתו המעולפת, הקול פונה אליו ומכריז: "אני רוחו של חכם יעקב פיסו. נסתלקתי מן העולם לפני שלושים וחמש שנים ועליתי למקומי בגן עדן. אך עתה לא הניחו לי לעלות למקום גבוה יותר. דחו אותי, מכיון שיש בידי חטא קל אשר נשאר עלי לתקנו. לכן הנני מצווה עליך, רפאל עניו, שתלך ותקרא את החכם המקובל רבי חיים ויטאל שיבוא אלי, הואיל והתיקון שלי הוא על ידי השליחות שעלי לומר לו, כי אין יכולת בעליונים להטיב אלא על ידי תפילות הצדיקים בעולם הזה". אך הוא, רפאל עניו, חשש להשאיר את בתו לבד בלילה ומיאן לצאת מביתו. הרוח פנה אליו שוב, ואמר לו: "אל תחשוש שאני אזיק לבתך, אינני כשאר רוחות הרשעים המשוטטים בעולם ומחפשים להיכנס בתוך בני אדם ולהזיקם, כדי להסתתר ממלאכי החבלה המכים בה. אני חכם וצדיק, ירדתי דרך נהרות גן עדן, נתלבשתי בתוך הדג שבתך אכלה ונכנסתי בתוכה, לא באתי היה יחידי, אלא כמה מלאכים ונשמות של ששה צדיקים מלווים אותי ושומרים לי בדרך. אם היית יודע מכל זה, היית מכין הרבה נרות לכבוד שבת ולא רק שנים, לכן הכן ששה כסאות לנשמות הצדיקים אשר מלווים אותי, ודע לך, כי כולנו ממתינים לבואו של רבי חיים המקובל, שיעשה שליחותו על ידי, לך מהר, קראה ויבא". דברים נוקבים אלו שכנעו את רבי רפאל עניו, לפנות בוקר יצא וקרא לרבי חיים ויטאל. כשנכנס הרב רבי חיים, קרא הרוח לכבודו "ברוך הבא" שלש פעמים. ומיד פנה הרוח אליו וגילה לו את שמו, וצעק: "אוי למי שאינו נזהר בעולם הזה, אפילו מחטא קל שבקלים".

אני חטאתי, שפעם מנעתי את הרבים מלעשות תשובה על ידי שהנפתי בידי בביטול על עניין כל שהוא לרמוז שהאיסור אינו נורא כל כך, ומתוך זה נמנעו מלשוב עליו בתשובה. לכן עתה, בשליחותי אליך אתקן את חטאי, כאשר בסיבתי יתעוררו העם לשוב בתשובה. ובכן, הנני להודיעך, רבי חיים שנשלחתי משמים לצוותך, שתלך להחזיר את יושבי דמשק בתשובה. וכי אינך רואה את האש הגדולה העומדת לשרוף את העולם ולהעניש את יושבי העיר הזאת -! לכן הזדרז לקבץ את יושבי העיר, כי עתה עת רצון, וצומו שלוש תעניות, שני חמישי ושני, כביום הכיפורים ממש, אנשים ונשים, בבכי וחרטה ובתשובה גמורה, אולי ישוב ה' מחרון אפו עליהם, מרוב העבירות שבידיהם". הרב חיים ויטאל שמע את דבריו, אל לא השתכנע, ואמר לרוח: "והלא אנשי דמשק אינם חפצים בדרשותיו ולא אועיל בהם כלום".

ומיד השיב לו הרוח: "כל זה באמת גלוי וידוע לפני ה' יתברך, אבל אף על פי כן, עליך לומר את דרשותיך". רבי חיים המשיך להסס, ואמר: "אולי די לקבץ תלמידי חכמים בלבד".

והרוח השיב: "טוב הדבר,

אמור לחכמים כי מפני העבירות הגדולות שבידי יהודי דמשק, הכבידו על המשיח חבלי ברזל ומתאחר בואו.

ואף על פי שידוע הקב"ה שאנשי דמשק לא ישמעו בקולך, כי עבירות גדולות יש ביניהם המעכבות תשובתם – אף על פי כן, עשה אתה את המוטל עליך. לך וקבץ עשרה אנשים היותר ראויים, אף על פי שאינם ראויים לגמרי לשמוע, והשיבם בתשובה. גם עשה מה שבידך להשיב העם התשובה, והשומע ישמע, והחדל יחדל, ואתה את נפשך הצלת".

אך גם לפשרה זו התמהמה הרב חיים ויטאל ולא עשה השליחות.
 הרוח לא הירפתה ממנו והמשיך להתגלות שוב ביום ג' ח"י באב והוריד עמו את המלאך (צדקיא"ל) המושל
 ביום ההוא, ועוד ארבע נשמות צדיקים.
 לשמע הידיעה על ההתגלות הנוספת, התאספו לאותו בית כמה רבנים חשובים מתושבי דמשק, לפתע צעק
 עליהם הרוח:

**"אוי לכם, חכמי הדור, שאינכם משיבים את העם בתשובה, אוי לכם, חכמי הדור, שאינכם
 משיבים את העם מתשובה, אוי לכם, שיש לכם גאווה להשגיח על כבודכם ואינכם משגיחים על
 כבוד הקדוש ברוך הוא, ובזה אתם גורמים רעה בעולם.**
 ראו הנה בתו של רבי חיים מתה במגיפה בליל ז' באב, כי עזב דרשותיו להוכיח את העם ולהשיבם. גם רבו
 האר"י ז"ל הוכיחו על זה, לפי שעיקר ביאתו לעולם היא להשיב את העם בתשובה".
 הרוח הסב פניו אל החכמים אשר ישבו בחדר, ואמר: "עתה יושבי דמשק, אין לכם חלק לעולם הבא, חס
 ושלום, מכמה סיבות. והראשונה
על אשר נשותיכם הולכות חצופות בלבושיהן

עם תכשיטים מגונים

כמו הפינגאניס אשר בראשיהן

[אפשר כבר לתאר איזה כיסוי ראש היה הפינגאניס לפני כ-450 שנה),

והן לבושות חולצות ושמלות צמודות... [התחילו שם ללכת בשינוי משהו ממה שהלכו כל הדורות] והן
 לובשות את הליזארס והוקאביש שהן דקין ונראה במעט צבע בשר הרגליים, והן משימות מיני בשמים לגרות
 יצר הרע באנשים.

**וכל הדבר הזה עושות בשוקים וברחובות, להראות העמים את יפין, וגורמות להרבות חטאים
 בעולם, וכל המחטיא את הרבים אין לו חלק לעולם הבא"**
 (מובא בספר "שבחי חיים ויטאל" מדף ח: והלאה).